

2025.04.27. Quasimodogeniti

2Pét2,2 „...mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre, 3 mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr.“

Olvasmány: Ézs 40, 26-31

Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni. 1Móz 1,16; Jób 38,31-33; Zsolt 147,4-5; Ézs 48,13 27 Miért mondd ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé. Zsolt 27,10; Ézs 49,14-16 28 Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Zsolt 24,1-2; 90,2 29 Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. 1Sám 2,4; Zsolt 68,10; Mt 11,28 30 Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. 31 De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el. 2Sám 1,23; Zsolt 103,5

Alapige: 1. Pet 1, 3-9

Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászülte minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, 4 arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra. 5 Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen áll arra, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben. 6 Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszorodtatok különféle kísértések között, 7 hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, a dicsőségre és a tisztességre. 8 Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, 9 mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét.

Húsvét utáni első vasárnapunk van. A feltámadás után. S a latin ógyházi neve a mai vasárnapnak, Quasimodogeniti, ami egy zsoltár kezdése.

Azt jelenti, hogy mint újszülöttek. S valóban a húsvét nemcsak a feltámadásra emlékeztet, hanem az újjászületésre, a megújulásra is.

Péter is így ír a gyülekezetnek, s így szólítja meg őket a levél elején, mint akiket megváltott Krisztus, mint akik a régi életükből valami újra indultak el. A Krisztus követésére.

Ehhez hozzá kell tennünk, hogy ebben a gyülekezetben valószínűleg van egy csoport, aki pogánykeresztyén közegből jön, azaz egy antik vallásosság volt a korábbi útjuk. Valamilyen kultusz, valamilyen filozófiai irányzat.

Mi azonban manapság egy másik gyülekezeti háttérrel rendelkezünk, hiszen évszázadok óta létezőnk itt Felsőőrben Európa közepén és éljük azt a protestáns, református örökséget, ami a mai napig kihat és alapot ad annak kik is vagyunk és mik is vagyunk. De nekünk is szól ez a reménység nekünk is szól az a húsvéti öröm, hogy tekinthetünk a jövőbe bizalommal. megélhetjük a jelent hálaadással.

És mindig, amikor vizsgálunk valamit, akkor a múltba is nézünk, a jelent is látjuk és a jövőre is gondolunk. A kereszténységben is. Vagy ha nagyon teológusosan akarok fogalmazni a már igen, de a még nem építő feszültségében vagyunk.

Már igen már meg vagyunk váltva. Jézus már feltámadt értünk is elvégezte a megváltást a miénket is.

De még nem. Még nem tudunk mindent színről színre még vannak bennünk kérdések még nem tapasztaltuk meg tökéletesen az Istennek országát. Még a földi valóság sokszor kínzó kérdéseivel kell megküzdenünk, akármilyen mély is a hitünk.

Már igen, de még nem. S ez egy feszültség tud lenni az emberben. Hogy akkor miként is élem meg a hitemet, hogy akkor miként döntök nehéz kérdésekben, hogy veszem észre Isten vezetését. S az a fajta kérdés az 1. században ugyanúgy érvényes, mint a huszonegyedikben.

S amikor a szakaszunk az utolsó időkről, a végső időkről beszél akkor az nem valami háborúhoz vagy természeti katasztrófához kell, hogy kössük. A végső idő az eszkaton, az olyasmi, amit

szeretnek persze használni bizonyos csoportok, hogy ezáltal félelmet keltsenek az emberekben s hatalmat szerezzenek fölöttük.

Hiszen jól tudjuk, hogy amikor világvége hangulat van, akkor az emberek hajlamosak ésszerűtlen döntéseket hozni. Én a mai napig nem tudom például, hogy a covid idején miért vettek az emberek olyan sok WC-papírt. De ez a fajta világvége félelem olyan borzasztó dolgokra is rávehet sokakat, ami tönkretesz emberi életet sorsokat közösségeket.

Éppen ezért fontos hangsúlyozni, hogy nem tudjuk ennek az idejét. Meg persze nézünk a jövőbe és mi is megkérdezzük, hogy hogy lesz és mint lesz.

De az Újszövetség nagyon bölcsen képekben, hasonlatokban és metaforákban beszél.

Olyasmikben, amik segítenek abban, hogy tudjunk mit kezdeni nyitott kérdésekkel. Hát a feltámadás a megváltás s hogy hogyan lesz majd ezek mind nyitott kérdések. De emiatt nem kell, hogy össze zuhanjunk emiatt nem kell, hogy kétségbe essünk.

És éppen ezért olyan fontos a keresztény reménység. Éppen ezért olyan fontos, hogy rámutassunk az Isten igazságosságára, de kegyelmére, szeretetére hozzánk való jóságára is.

Ezt sokfajta történettel lehetne érzékeltetni, de engedtessek meg hogy mivel most halt meg a római katolikus egyház fő püspöke s temették el szombaton, hogy tőle hozzak egy történetet, amelyben szépen rávilágít az Isten kegyelmére és atyai szeretetére.

Én ezt egy videóban láttam, amikor is audiencián egy kisgyermek odamegy a pápához és a gyermeki teológiai látással megkérdezi, hogy az ő édesapja, aki ateista volt, de 4 gyermeket felnevelt és megkeresztelt sajnos meghalt. És hogy mi történik az ő édesapjával vajon a mennybe jut vagy a pokolba?

Ilyenkor persze a kérdést sokféleképpen meg lehet közelíteni amennyire én gondolom a római püspök Ferenc lelki gondozói választ adott. S azt mondta, hogy ha Isten egy szerető atya akkor miért lökné el magától azt, aki a 4 gyermekét megkeresztelte úgy, hogy közben ő nem kapta meg a hitnek az ajándékát.

Természetesen ez egy jó politikai válasz is, de valóban lelki gondozói válasz is.

Ugyanakkor teológiailag is érdekes hiszen nem tudjuk, hogy milyen lesz a végítélet nem tudjuk, hogy milyen lesz majd az utolsó idő, de bízunk és reménykedünk.

S hálásak lehetünk, hogy nekünk megvan a hit ajándéka. Hálásak lehetünk, hogy elmélkedhetünk azon, hogy a keresztény hitünknek a mélységei mennyi mindenre adnak lehetőséget, mennyi mindenre adnak szabadságot és mennyi mindentől megkíméltek minket, ami felesleges, ami romboló, ami bántó.

S ez a hit értékes. A szakaszunk szerint értékesebb, mint az arany. S valóban. Mert bár ingyen kaptuk, kegyelemből, s nem kell érte fizetni bűnbocsátó cédulákkal, de mégsem olcsó ez, hanem drága ez a kegyelem, hiszen formálja az életünket, nap mint nap segít minket abban, hogy próbáljuk Krisztust követni, s így rendezni dolgainkat és életünket már itt ebben a földi világban.

Mint megváltottak, Isten kegyelmét kapók.

Isten a legdrágábbat adta értünk, legyen rá lehetőségünk, hogy helyén kezeljük és értékeljük ezt az ingyenes, de mégis megfizethetetlenül drága kegyelmet. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd